'—**वज्रनिष्पेषे**'। वज्रनिष्पेषोऽशनिनिर्घोषः' इति **स्वामी**। स्फूर्जः, 'ओदितश्च' (8-2-45) इति निष्ठानत्वे णत्वे च [1]स्फूर्णः। [2]स्फूर्जितमनेन, स्फूर्णम्, प्रस्फूर्जितः, प्रस्फूर्णः इत्यत्र 'विभाषा भावादि—' (7-2-17) इति विकल्पितेट्। 'ट्वितोऽथुच्' (3-3-89) इत्यथुचि [A]स्फूर्जथुः इति। इतराणि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक**कुर्दति** (230) वत् ज्ञेयानि। [3]स्फूर्जन्-स्फुर्जन्।

(1967) "स्मिट अनादरे" (X-चुरादिः-1573. सक. सेट्. उभ.)

'—स्नेहे च' इति **वोपदेवः**।

'**स्निट** स्नेहने। स्नेटयति। **स्मिट** इत्येके' इति **क्षीरस्वामी**। 'स्मिट अनादरे' इति पठित्वा "—स्मिङ् इत्येके' इति **मैत्रेयः**। **शाकटायनस्तु**—'**स्मिट गतौ**' इति टान्तप्रकरणे पपाठ" इति **माधवः**। "'स्मिङ् ईषद्धसने', '**स्मिट** अनादरे', 'स्मिङ् इत्येके' इति **मैत्रेयरक्षितः**" इति पुरुषकारः (**दैवश्लोके** 15)। सर्वाण्यपि रूपाणि **चेतयति**वत् (522) ज्ञेयानि। 'ईषद्धासे स्मयेतेति स्मायेतेत्यनादरे॥' (देवश्लो. 15)। '**स्मिङ्**' इति इति पक्षे 'ष्मिङ्' धातुवत् (1888) रूपाणि बोध्यानि।

(1968) "स्मील निमेषणे" (I-भ्वादिः-519. सक. सेट्. पर.)

निमेषणं=संकोचः। "श्मील निमेषणे। श्मीलस्थाने 'क्ष्मील' इति **चान्द्राः**।" इति **क्षीरस्वामी**। सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक**कीलति**वत् (195) ऊह्यानि।

---

1. 'आदितश्च' (7-2-16) इति अनिट्त्वम्। निष्ठानत्वे, 'चोः कुः' (8-2-30) इति धातुजकारस्य कुत्वे णत्वे च रूपमेवम्। **माधवीयधातुवृत्तौ** '**स्फूर्णवान् स्फूर्णमनेन**' इति गकाररहितः प्रयोगो लक्ष्यते; अत्र कवर्गस्य लोपप्रसक्त्यभावात् नूनं सोऽपपाठ इति बोध्यम्।

2. ओदित्त्वेन निष्ठानत्वप्रसक्तेः धातोर्निष्ठायामनिट्त्वे सिद्धे पुनरादित्करणात् ज्ञापकात् 'विभाषा भावादिकर्मणोः' (7-2-17) इति भावे आदिकर्मणि च विकल्पितेट्कत्वं ज्ञाप्यते। तेन रूपद्वयमत्र।

3. शतरि **स्फूर्जन्** इति रूपम्। अस्य दीर्घोपदेशेन 'उपधायां च' (8-2-78) इति दीर्घस्य अनित्यत्वं ज्ञाप्यते, तेन पक्षे **स्फुर्जन्** इति दीर्घरहितप्रयोगोऽपि भवतीति **केचित्**—इति **मैत्रेयरक्षितेन** प्रतिपादितमिति **माधवः**।

A. 'श्रुत्वा **विस्फूर्जथु**प्रख्यं निनादं परिदेविनी।' भ. का. 5-53.